

שכינה, מושום שכינה מסתלקת שכינה, מנין לנו? מיעקב. שפְשַׁחַתְהָקָה מפנו שכינה, חשב שיש פסל בברינו שbegללים התהנקה בעולם רוח הטמאה ונגרע האור מהלבנה ופגם אותה. ואם אמר למה? מושום זה מטמא את המקדש והסתלקה שכינה מעל יעקב. כל שבין אותו שמטמא דרכו ומטמא עצמו שהוא מתחזק את רוח הטמאה, וכן בנטמא נקרא רע. בא ראה, כשהן אדים נטמא, לא נפקד מן הקדוש ברוך הוא לטוב, ובכל פעם נפקד מאותו שנקרא רע לרע. זהו שפטותם (משליט) ושבע יליין בל יפקד רע. כשהולך בדרך ישר, אז בל יפקד רע. ועל זה כתוב רק רע כל היום, וככתוב לא יגרך רע. וזה נקרא רע ולא נקרא רשות. וככתוב (תהלים כב) גם כי אלך בגין צלמות לא אירע רע כי אפה עמדרי.

וינחם כי עשה את האדם הארץ ויתעצב אל לבו. רבי יוסף פרמח, (ישעה ח) הו מושבי הארץ בחלי השוא ובעבות העגלה חטא. הו מושבי הארץ - אלו בני אדם שחוטאים לפני רboneim בכל יום, ונדרמים בעיניהם עצמם חטאים שהם בחלי השוא, וחושבים שאותו מעשה שעשו ואותו חטא שעשו שאינו כלום, ולא משגיח בהם הקדוש ברוך הוא עד וגזר בעבות העגלה, שהוא חזק שלא יוכל להתקלות.

ובא וראה, כשהועשה הקדוש ברוך הוא דין בראשי העולם, אף על גב שהם חטאו לבני הקדוש ברוך הוא והרגיזו אותו כל יום, אינו רוצה לאבד אותם מהעולם.

בפלטרין ולא חממי אפי שכינתא. בגין דבhai אסתלק שכינתא מעלמא. **מנון מיעקב.** דבר אסתלק שכינתא מביה חשב דרבנן הוה פיסול דבגיניהו אתפקת בעלמא רוחא מסאבא וגרע בהרוא מן סירה ופגים לה. ואיל תימא אםאי. בגין דדא סאיב מקדש ואסתלקת שכינתא מעליוי דיעקב. כל שכן ההוא דמסאב ארחהה וסאיב גרמיה דהוא אתקייף ליה לרוחא מסאבא. ובגין כד כד אסתaab אקרי רע.

חא חי, כד בר נש אסתaab לא יתפקד מעם קדשא בריך הוא לטב. ובכל זמנה אתפקיד מההוא דאתקייף רע לביש. הדא היא דכתיב, (משל ט) ושבע יליין בל יפקד רע, כד איזיל באורך מישר, כדיין בל יפקד רע. ועל דא כתיב רק רע כל היום. וכתייב לא יגורך רע. ודא אקרי רע ולא אקרי רשע. וכתייב (תהלים כב) גם כי אלך בגין צלמות לא אירא רע כי אתה עמדרי:

וינחם יי כי עשה את האדם הארץ ויתעצב אל לבו. רבי יוסף פרח (ישעה ח) הו מושבי הארץ בחלי העגלה בעבות העגלה חטא. הו מושבי הארץ אלין בנין נשא דחטאון קמי מאיריהון בכל יומא, ואתפמן בעיניהו אניין חובי דיןון בחלי השוא. וחשבין דההוא עובדא דעבדין להרוא. דעבדין דלאו איהו כלום ולא אשכח בהרוא קדשא בריך הוא. עד דעבדין להרוא חובי פקיה ורבי בעבות העגלה דאייהו פקיה דלא יכול לאשתחאה.

וთא חי כד עביד קדשא בריך הוא דיןא בחייבי עלמא, אף על גב דיןון חטא